

Relloctges tous mullats fan fàstic

Salvador Dalí donà (per tres pessetes), el dissabte, la seva conferència *La psicologia dels rellotges tous*. Es tracta d'una nova mena de rellotges, inventats per l'eminent surrealista, per demostrar que l'hora dels surrealistes és arribada.

Dalí explica que, com que aquests rellotges ell se'ls havia tret del cap, els havia posat el nom de "rellotges tous", per aïnitat amb els "barrets tous" que també es treuen del cap. Des d'ara ja no hi haurà més rellotges de polsera, ni de butxaca. Tot seran rellotges de cap.

També explicà el deslliurament de la taula de nit per part de la dida de la Costa Brava, i es va estendre en consideracions sobre el cap de mort blanc de blancor immaculada que viu en el baixventre de totes les taules de nits que s'estimin.

Establí la diferència entre els surrealistes i els boigs, declarant solemnement que els boigs no són surrealistes i, en canvi, els surrealistes són boigs.

La concurrència en sortí surreallizada completament. I molt satisfeta que els seus fossin els rellotges i no els rellotgers, però amb la vaga temença que fossin els espectadors.

amb el cor a la mà

Més Història d'Espanya...

tre otras cosas: *Tout est perdu, fors l'honneur.* (Todo se ha perdido, menos el honor.) Poco después fué trasladado a Madrid y encerrado en la torre de los Guzmanes, que aun se conserva.

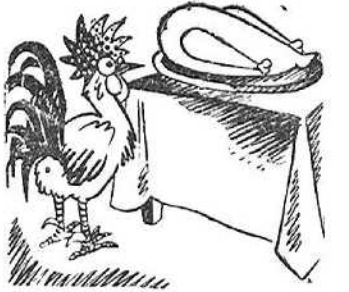
La noticia de esta victoria fué recibida por Carlos con moderación superior a todo encarecimiento. Sin manifestarse orgulloso, ni poseído de excesivo gozo, dirigióse a su capilla, y después de emplear una hora en dar gracias al cielo, salió al salón donde recibió las felicitaciones de los magnates españoles y de los embajadores extranjeros. Prohibió que se celebrara el triunfo con regocijos públicos, que dijo habían de reservarse para la primera victoria que tuviera la dicha de alcanzar contra las huestes infieles.

LECCION 13

DINASTIA AUSTRIACA
FELIPE II (1556-1598)

101. *¿De quién era hijo Felipe II?* — Felipe II, apellidado el Prudente, era hijo de Carlos I.

102. *¿Cuáles son los hechos más dignos de mención de este reinado?* — Los hechos más memorables de este glorioso reinado son: Las guerras con Francia, la guerra de los Países Bajos, la batalla de Lepanto, y la conquista de Portugal.

—No em pensava que fossim tan aerodinàmics, per dintre.

193. *¿Cuál fué el hecho principal de la guerra con Francia?* — El hecho principal de la guerra con Francia fué la toma de la plaza de San Quintín (1557), en cuyo recuerdo edificó Felipe II el Monasterio de San Lorenzo del Escorial, tenido por la octava maravilla del mundo.

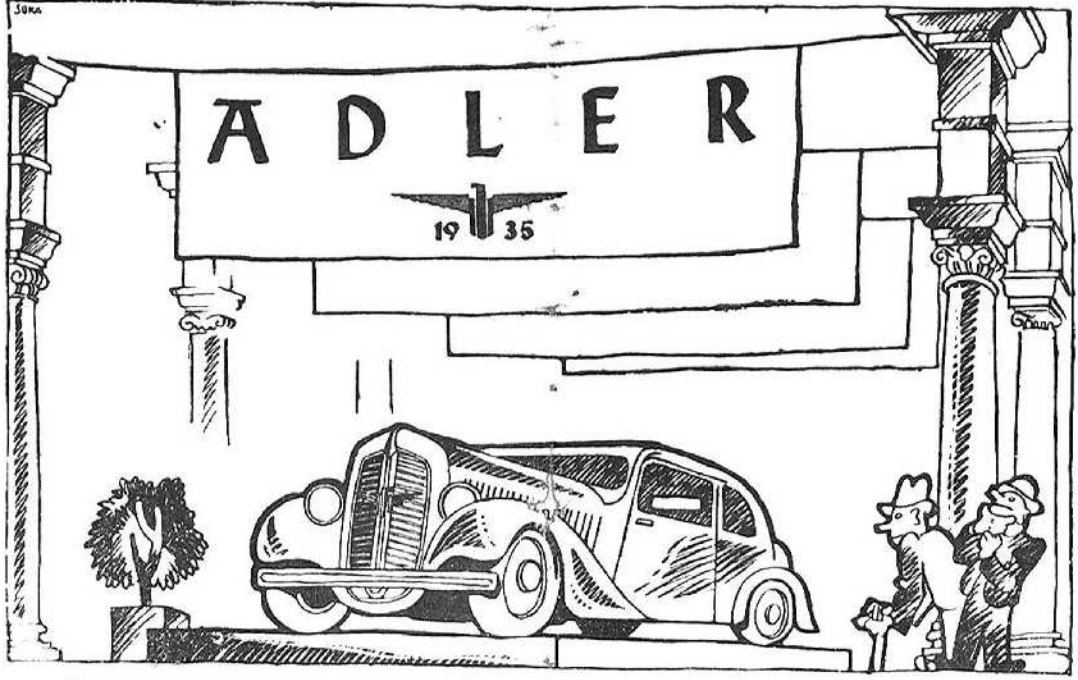
ELS OPORTUNISTES

Poc satisfets, els de la Lliga, amb el repartiment de càrrecs del nou cartipís municipal. Poc satisfets, i amb aquella vaga sensació de que se'ls han rifat...

El senyor Bausili, el gran tècnic de finances i especialista del sex appeal econòmic, l'han arxivat al departament d'Assistència Social, que és una mena de ropero municipal. Al senyor Coll i Rodés, l'encassenen a Foment, quan ja no hi ha res per a fomentar i, en canvi, el radical Ulled (mai badem!) es queda amb l'Eixample, on podrà eixamplarse de debò. L'important departament de Finances se'l queda l'agrari i ex-carlí Viza. En Pich i Pon es reserva, naturalment, Presposos i Tresoreria.

Ben entès, tots aquests sacrificis la Lliga els fa per patriotisme. És una llàstima.

Es una llàstima, perquè resulta que els senyors Viza i Ulled són encara més patriotes que els de la Lliga.

—I corre molt, aquest Adler?
—Sembla que porti Adles.
—Doncs vaig volant a comprar-me'n un a la casa Baltasar Fiol, Avinguda 14 d'Abril, 413, telèfon, 81.707.

EL BE...RNAT AMETGE

G. K. Chesterton ha passat uns dies de descans a Sitges, la varqueta a la mà, aquell rovelló immens que és el seu barret decantat al cap, les ulleres de bicicleta encavallades damunt d'aquell nas encuberant d'organista provincial.

Es una llàstima que el destí no hagi fet coincidir l'estada de Chesterton a la vila de la calç amb la que hi féu fa ben pocs mesos el filòsof Keyserling.

Quines setmanes de la saviesa hi hauria muntat l'Estelrich! N'hi hauria hagut per llogar-li enciclopedies!

L'Utrillo ex-junior va publicar a *El Dia Gráfico* un article no pas massa respectuós per a G. K. Chesterton, el gran autor de *L'home perdurable*.

—Em penso que haurà quedat servit. Ell, i tots els catòlics de Barcelona—afirmava el nen Utrillo a les seves amistats de Barcelona.

Afortunadament per a tots plegats, l'aspirant a polemista-prodigí no ha pogut reincidir amb les seves brillants campanyes anti-chestertonianes, degut a un fet imprevisit que l'ha impossibilitat en absolut de tota activitat literària: li ha sortit un gra al peu.

En Carles Soldevila, en Josep M. de Sagarra i en Josep Carner, s'han reunit clandestinament al llac de Banyoles per a signar el pacte dels tres, segons el qual es comprometen a no publicar cap llibre parlant del 6 d'octubre.

La mesura ha estat excel·lentment celebrada.

Ha estat publicat el número del magazine català *D'ací d'allà*, corresponent a la primavera.

Com a curiositat a remarcar en aquest número, podem citar el nou sistema metàl·lic de rellogat a base d'unes tanques que sembla que vénen molt indicades per a primavera, sobretot en els vestits de nit.

Entre molts d'altres llibres que no hem rebut, ens plau de citar els següents:

G. Vanwelkenhuysen: *Huysmans et la Belgique.*

J. Charpentier: *Napoléon et les hommes de lettres de son temps.*

General W. Sikorski: *La guerre moderne* (Berger-Levrault).

Jean Epstein: *Photogenic de l'imponderable* (Edit. Cormybe).

En canvi, no ens estranyaria que

el dia menys pensat ens trobessim damunt la taula no res menys que el vuitè llibre de *Ritmes* de l'Agustí Escelans.

Altre conversa caçada al vol:

—Llàstima que en Sagarra no hagi guanyat la "Flor Natural" dels Jocs Florals de Barcelona!

—Però si no hi "tirava"! Altrament, per què ho dius?

—Molt comprensible: perquè ell ja tenia l'èxit de la "Reina" assegurat.

Del darrer número de *D'ací d'allà* copiem:

—donar un pes als objectes d'argent sense que esdevinguin feixucos... —alliberar-los de la monotonia sense fer-ne una cosa turmentada... —i obtenir unes formes pures i amables sense caure en un funcionalisme fred.

Un poema?—preguntarà el lector.

Res d'això; simplement un anunci. En canvi, unes pàgines més endins del pulp *Magazine*, hi llegim:

—No et molestis pas—va demanar Enric, en adonar-se de la sorpresa d'Eduard.—No, de cap manera. Estava absort i és per això que m'ha sobtat la teva aparició.

—Potser somniaies?

Un colloqui, no és això?—insistirà novament el lector.

Res d'això; senzillament un altre anunci.

Finalment, hem esbrinat el perquè de la pretesa immoralitat del Premi Crexells d'enguany *Les algues roges*, de Maria Teresa Verdet. A la pàgina 5 poden llegir-hi aquesta tèrbola descripció:

Al voltant de les pistes del Tennis els ardents eucaliptus marmuraven al vent.

Quins *curridos* aquests eucaliptus!...

Com se sap, la poesia de Salvador Perarnau que guanyà la Flor Natural fou lleugerament esportada pel jurat. Dues quartetes caigueren sota les tisores dels censors oficials.

El BE NEGRE demetriaria la seva fama d'ésser l'única periòdic ben informat de Catalunya, si no oferís als seus lectors les primícies d'aquests vuit versos censurats.

Són els següents:

Minosa, groc fi d'or vell, meitat cendra, meitat flama, que t'assembles a la pell de l'abric de mantó dama.

Un sentit estarrufat, i per la finor tan fina i perquè el fred t'ha posat al cos la pell de gallina.

Es comprèn que al jurat també se li posés la pell de gallina.

LA BORSA LA VIDA

Bloc-Poder-system	0,25
Radicaling United	34,—
Blasquistes Renevating	23,—
Bodegas del Jalon (Clarito)	7,50
Fuselament Jaca	R. I. P.
C. E. D. A.	0,—
C. H. A. D. E.	120.000
RO-RO	0,15
YO-YO	0,10
Vilanova (Marina)	0,15

La Borsa política; i l'altra, i la de més enllà, va vent en popa i a tota vela. O a la vela, que pel cas és igual. La eufòria radical ha acabat per encomanar-se al país i qui més que menys tothom lliga els gossos amb llonganises. Quan a Borsa no es fan negocis és difícil fer un comentari, però ara, l'excés de negocis és el que fa difícil. Es fan negocis per tot i amb tot, i pleguem; perquè enumerar-los seria un mal negoci.

MERCAT D'OCCASIONS

Compra-Venda-Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCCASIO
Corts, 414-Tel. 30422

Més Història d'Espanya...

104. *¿Qué causa tuvo la larga y costosa guerra de los Países Bajos?* — La causa de la guerra de los Países Bajos fué su deseo de independencia. También clamaban contra la intolerancia de Felipe II, quien por las leyes de su nación y por sus sentimientos, no podía permitir que la herejía protestante se propagara en sus Estados.

105. *¿Qué me dice usted de la batalla de Lepanto?* — La batalla de Lepanto fué ganada por las fuerzas de la Liga...

CULTURA

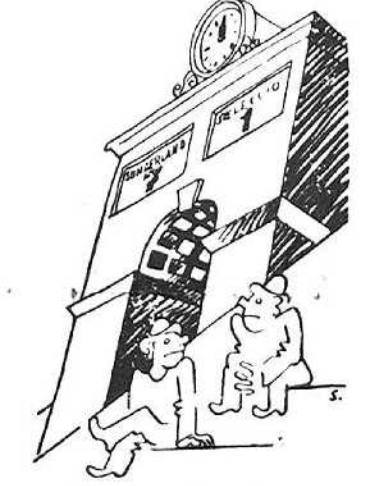
L'Octavi Saltor està que bufa. A ell, a ELL! birlar-li el departament de Cultura!! I tot plegat, per donar-lo al senyor Codolà i Gualdo.

L'Octavi Saltor diu que dirà i que farà...
No farà res. Ni engeixar-se, que és el que més li convindria.
Ignora, potser, que la cua negra de la Lliga ha donat Cultura a en Codolà pel sol fet que és un home de més pes? (107 quilos.)
Altrament, en Codolà té un altre avantatge. Cal no oblidar que és Codolà... i Gualdo.
I la Lliga, ja n'és d'indiferent davant les formes de govern, però no tant.

PREMI A LA CONSTANCIA

I d'en Roda i Ventura, la gran esperança d'en Roda i Ventura, que n'hem fet?
Ja se sap que en Roda i Ventura té la mala fama d'ésser molt catalanista. Però la Lliga, que no vol ofendre els sentiments dels seus coaligats, ha tingut molt compte de no fer-lo entrar a la Comissió de Govern, i l'ha destinat a un càrrec honorífic i inofensiu: Roda i Ventura serà el cap de la minoria.
Però com que la minoria ha d'actuar al saló de sessions en les reunions del Ple, i com que aquest Ple es reunirà una sola vegada cada tres mesos, vet aci que en Roda i Ventura tindrà una ocasió magnífica per lluir-se quatre vegades a l'any.

Es poc, però tampoc no es pot dir que sigui massa...

—Ja veus; després d'un 6 un 7 a 1 de maig!

"L'INSTANT"

Quan divendres passat el senyor Duran i Ventosa, en la seva qualitat de gestor generalitari, va rebre els periodistes, va explicar-los per què el dia anterior no havia estat facilitada als diaris de la nit cap nota de la reunió de la Comissió gestora.

—A això que molts dels reunits érem periodistes! — va dir—. Per això—va aclarir—, quan el senyor Pich va notar que l'abstenció era un sacrifici que gustosament s'imposaven, ell, com a representant de *La Noche*, i el senyor Sedó, com a representant d'*El Noticiero*, jo vaig estar a punt d'afegir: I jo, com a mig representant de *L'Instant*!

Un periodista indiscret, va agafar la frase final en ple vol:

—Heu dit — li va preguntar — que mig representant de *L'Instant*? Es perquè *L'Instant* és mig de la Lliga, o és perquè és mig de la Ràdio?

—Ja veuren — va fer el senyor Duran—. Hi ha una persona en aquesta casa, que quan li fan una pregunta com la que ara vós acabeu de formular-me, fa com aquell que no la sent. Permeteu-me, doncs,

que dissimuli i que no us hagi sentit.
Al dia següent *La Veu* no transcrivia, naturalment, l'anterior diàleg. En el seu lloc deia:
El senyor Duran i Ventosa va rebre els periodistes amb aquella amabilitat que li és pròpia i a la vegada amb aquell somriure que és també una de les seves característiques més remarcables.
Des de que la gent de la Lliga han perdut el caràcter, s'han d'accontentar amb les característiques.

ORGANITZACIO MODEL

Amb motiu de l'elecció de Miss Catalunya, els d'*El Dia Gráfico*, que ara tenen molt de bo en tots els centres oficials, van cridar els representants de la indústria hotelera i sense gaires embuts els van assabentar que cada hotel allotjaria una miss i la família respectiva, durant la seva estada a Barcelona.

No cal dir que la proposició fou acceptada amb goig. Ara que en gairebé tots els hotels, a l'hora del comiat, es van produir escenes com aquesta:

—Bé, dones, moltes gràcies. El compte ja el trobaran amb *El Dia Gráfico*.
—No, senyoreta, no. No l'hem de trobar amb ningú. Les despeses van a càrrec nostre i ho fem amb molt gust!
—Ah! Doncs, ens havien dit que...
Etc., etc.

POCS I MAL AVINGUTS

Durant aquests darrers dies han estat molt comentats els malsdecap dels cedistes catalans amb motiu de la tornada del senyor Anguera de Sojo.

Ja és sabut: els senyors Anguera i Cirera Voltà no s'estimen. Per si això fos poc, el senyor de Prat ha acabat de complicar-ho. De Prat ha d'ésser de totes passades conseller.

—Si ustedes, los de la Ceda, no quieren que yo les represente en el Consejo, peor para ustedes. De todos modos, yo he de ser consejero. Lo seré en representación de la Ceda o en nombre de los agrarios, que ya me han ofrecido un lugar... Conque decidanse pronto, porque el tiempo apremia.

Amb motiu de tot això, als senyors Jover i Nonell i Torrents, que ja s'ho tenien coll avall, i que àdhuc ho havien fet saber a les seves amistats, la camisa no els arribava enlloc.

TORNEM A COMENÇAR

Quan l'eufòria radical va batre el seu ple dels ministeris de Madrid, el 6 de maig pronomenat Jesús Ulled es va sacrificar fins que el cor li va dir prou: fou director general, sots-secretari i no sé quantes coses més.

Jesús Ulled, amb aquella seguretat en l'exercici del càrrec que donen uns quants anys d'experiència radical a l'Ajuntament de Barcelona, va fer tal: filigranes per Madrid que arribà a meravellar els seus mateixos correligionaris. Els meravellat tant, que un bon dia li hagueren de dir:

—Bé... vaja... prou!
I Jesús Ulled tornà a Barcelona. I tornaren els vermuts d'honor i els berenars d'homenatge pels centres de districte. I posaren el seu nom a un carrer. Bren: Jesús Ulled, infatigable, recomençava la seva carrera. Déu l'ha recompensat. Ja el tornem a tenir a l'Ajuntament, al front d'un dels departaments més agraiats: el d'Eixample.

Tot serà que quan el deixi, resti encara alguna cosa per eixamplar.

Restaurant "GLACIER"
Rambra del Mig, 19
Plaça Francesc Macià, 3

Els radicals han decidit seguir fidels al fùhrer.

A la Lliga hi cap tothom.

Però, segons on, la Lliga no hi cap.

El *Debate* segueix la seva abrandada campanya en defensa de la Generalitat.

Ara li repassa els comptes.

I la factura a qui la deu passar?

Les alzines sureres produeixen suro.

D'alzines, abans, només n'hi havia en el paisatge.

Ara n'hi ha a Marina.

A la premsa li fan la llei.

Els onze de la selecció catalana no portaven mitjons Malfòrt's.

Es torna a parlar que el bestiar vagi a l'escorxadador en auto.

Algú anirà en cotxe.

Cantin papers i mentin barbes; molt bé; però si el qui canta és paper de barba, millor que millor.

Han aconseguit la màxima atenció de tothom qui ha visitat la VII EXPOSICIÓ INTERNACIONAL DE L'AUTOMOBIL els cotxes

MERCEDES-BENZ

Oficines i Saló d'exposició: Balmes, 155-157

AUTOMÓVILES FERNÁNDEZ, S. A.

Telèfon 73168 BARCELONA